

[Jytte Andersen]

tages mere direkte midler i brug: bedre transportmuligheder, bedre muligheder for at klare de familiemæssige situationer, daginstitutioner og andre familiepolitiske foranstaltninger.

Rapporten peger på nødvendigheden af samordning mellem grunduddannelse og efteruddannelse. Socialdemokratiet deler denne opfattelse og medvirker gerne til en sådan udvikling, men det forudsætter naturligvis, at arbejdsmarkedets parter inddrages.

Regeringens fromme ønske om, at virksomhederne skal sikre en bedre personale- og uddannelsesplanlægning med oplysninger om kortsigtede og langsigtede arbejdskraftbehov, kan vi kun støtte. Vi er dog sikre på, at dette problem ikke kan løses via en informationskampagne. Langt mere konstruktivt ville det være, hvis det blev sikret, at der på alle arbejdspladser blev indført beskæftigelsesgaranti og tryghedsaftaler, at man udarbejdede investeringsplaner og teknologiudviklingsplaner samt personaleudviklings- og uddannelsesplanlægning i samarbejdsudvalgenes regi.

Hele flaskehalsproblemet og lanceringen af begrebet er kun taget op, fordi virksomhederne ikke kan gøres ansvarlige for de tilkendegivelser vedrørende arbejdskraft, de fra tid til anden lader tilflyde arbejdsformidlingen og offentligheden i almindelighed.

For at bøde på situationen i dag og i fremtiden vil vi derfor foreslå følgende løsningsmodeller:

- at virksomhederne gøres økonomisk ansvarlige for oplysninger om behov for arbejdskraft, de ikke indfrier, hvis de har belastet samfundet med udgifter til etablering af uddannelser eller organisering af andre arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger,

- at overvågningen af arbejdsmarkedet effektiviseres, bl.a. ved at virksomhederne pålægges en pligt til at anmelde ledige job,

- at der snarest gennemføres betalt frihed til uddannelse, som er den eneste reform, der kan sikre en bred almen kvalificering af den store gruppe, der i dag er arbejdsløs, og samtidig løse en stor del af arbejdsløshedsproblemet,

- at der tilføres erhvervsuddannelserne flere ressourcer med henblik på at øge uddannelsernes kvalitet,

- at det sikres, at der tilføres arbejdsmarkedsuddannelserne økonomiske ressourcer svarende til de angivne behov,

- at der sikres en bred konsulentbistand og et forbedret udviklingsarbejde i forhold til branche- og efteruddannelsesudvalg,

- at det sikres, at der igangsættes udførlige kvalifikations- og behovsundersøgelser, samt

- at der forudsættes en styring af erhvervsuddannelserne og de arbejdsmarkedsuddannelser, der foregår igennem de ordinære styringsorganer.

Flaskehalsproblemet eksisterer ikke. Vi ønsker som andre et smidigere og bedre arbejdsmarked. Det skabes først og fremmest gennem tryghed i ansættelse, bedre arbejdsmiljø og et højt generelt uddannelsesniveau, hvilket under alle omstændigheder sikrer de mest udsatte grupper på arbejdsmarkedet.

Vi ønsker ikke – og vi synes, det er en uanstændig mistænkeliggørelse af de arbejdsløse – at man lancerer begrebet flaskehalsproblemer.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg vil bede om, at man respekterer den røde lampe.

Jette Thomsen (KF):

Jeg vil gerne takke finansministeren for denne rapport. Jeg vil også gerne takke den tidligere arbejdsminister. Allerede for et års tid siden arbejdede jeg med paradoksproblemerne i et lille udvalg i den konservative folketingsgruppe, så jeg er personligt glad for denne rapport; jeg var formand for dette udvalg, og efter et halvt års tid afleverede vi en rapport, som nu har afstedkommet, at regeringen går effektivt ind i problemerne.

Vi har oplevet efterkrigstidens stærkeste beskæftigelsesvækst, så det er jo intet under, at vi diskuterer flaskehalsproblemer. Socialdemokratiet og fagbevægelsen mener, at flaskehalsproblemerne omfang er stærkt overdrevet. Ja, vi har lige hørt i dag, at det slet ikke kan eksistere med 220.000 ledige.

Vi påstår, at der er flaskehalsproblemer, endda så alvorlige, at mangelen på kvalificeret arbejdskraft bremser opsvinget i mange virksomheder, og denne diskussion vil sikkert fortsætte i dag – desværre.

Men vi ved altså, at der gennem længere tid er kommet klare tilkendegivelser fra arbejdsmarkedsnævn, arbejdsformidlingschefer og arbejdsgivere om, at der i flere og flere